

TJEN FOLKET

august 1986

leder:

STOR STYRKE- PRØVE

Nervøs stemning rundt startfeltet. Skarp lukt av kamfer fra varmekremene, småknuffing for å komme i fri startposisjon før nedtellinga starter: Åtteogtjuende, niogtju..., og før starteren har bladd om i kalenderen er det store feltet igang: 30.august!

Det er "Tour de KK" som bølger avsted, eller "Giro d'2000" som enkelte foretrekker å kalle den store styrkeprøven der alle landets mer eller mindre stjernespekke lag legger i vei for å slåss om retten til den sterkt rosa, ja faktisk rødlige ledertrøya. Når siste etappes innsjurt svinger inn på "15.november-plassen" og passerer "Triumfbuen", vil jubelen over den antatte nye rekorden overstige til og med salig N.Bonaparte i sine glansdager. Det store spørsmålet er: Hvem er først over mål?

Ja, sånn går det an å si det, men stemmer det med virkeligheten? Er stemninga "trippende nervøs" under startetappen, eller står lagkapteinen igjen i startområdet og speider etter laget sitt som ikke kom tidsnok til start? Det er mye positivt å spore; sommerleirene har vært en mektig inspirasjon for alle som interesserer seg for Klassekam-

pens beste, og omlegging av avisa har skapt interesse og blest rundt den. Omorganiseringa av staben i redaksjonen vil gi bedre arbeidsvilkår for journalistene, større mulighet til å oppfylle de nye krav som stilles når avisa nå skal vise fram sitt nye ansikt.

Det er her partiet kommer inn som den avgjørende faktoren for at dette virkelig skal bli det kjempe-løftet det er tenkt å være, - at 1986 i ettertid virkelig skal kunne hedres med titelen "KK-året". Så langt har vi lyktes: Vinterkampanjen i mål, KKs sentrale plass i partilagas arbeid under lock-out og streiken i offentlig sektor, tipstelefon oppretta, korrespondentkurs avholdt og Klassekampen som hovedtema på alle landets sommerleire. Potensialet er stort for økt innsats. En undersøkelse basert på 40% innkomne rapporter viser at i vinterkampanjen var det under 5% "superaktivister" (som verva 5 abonnenter eller mer), kun 20% "hverdagshelter" som verva 2 eller flere, og mellom halvparten eller 2/3 av medlemmene som ikke verva i det hele tatt. Dette kan ses på som en nedslående beskrivelse av "rikets tilstand". Likevel velger vi å

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for se det annerledes: Det fins såpass mange lag som rapporterer om aktivitet og (famlede?) framstøt, og resultatet er 50/50 i vurderinga av hvorvidt høstkampanjens tøffe mål-

AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012 setting er mulig å nå. Vi tar det som et tegn på en stor ubrukt ressurs som det er mulig å sette i bevegelse under slagordet "Ut på gata, ut som kommunist!" Lykke til.

SKAU

KAMPEN FOR 6-TIMERS-DAGEN

SK har fatta vedtak om hvordan kampen for 6-timersdagen, og for forsvar av normalarbeidsdagen må føres, hvor det står:

"...Tariffoppgjøret -86 har vori eit kraftig åtak på normalarbeidsdagen. Det gjer at vi i denne fasen må leggja hovudvekt på å slåst for at den vedtekne arbeidstidsforkortinga blir teken ut som kortare dagleg arbeidstid, og gå mot utviding av rammetida, samtidig som vi må argumentere for 6-timers normalarbeidsdag som vårt konkrete mål. Forsvaret av normalarbeidsdagen og kampen for 6-timersdagen er to sider av samme sak.

Gjennomføringa av arbeidstidsforkortinga er forhandlingssak på kvar bedrift/arbeidsplass. Det betyr at fagorganiserte - både menige medlemmer og tillitsvalde på alle nivå - må slåst for vedtak om den daglege arbeidstida. Det er viktig å gjera dette til ein prinsipiell kampsak for heile fagrørsla, og at fagrørsla samordnar denne kampen. Lokale samorganisasjonar bør mobiliserast.

For å få til ei brei politisk kampanje i denne fasen, vil det vera viktig å reisa krav om loven-

dringar (Arbeidsmiljølova); både om lengda på arbeidsdagen (6 timars normalarbeidsdag) og om rammetida (må gjerast kortare enn 6 -21, slik det no står). Med eit lovkrav som utgangspunkt, vil det vera rom for mangfaldig aktivitet i partiet, RV, kvinnerørsla og fagrørsla. Kvinnefronten må spela ei viktig rolle..."

Hittil er følgende gjort for å sette dette vedtaket ut i livet:

- Det er nedsatt et senter sentralt for å lede kampen for 6-timersdagen.

- Det er sendt ut ei "6-timersdags-pakke" til alle distriktsstyrer, med politisk argumentasjon og konkretisering av oppgavene i høst.

- Ei tilsvarende "pakke" er sendt til RV-representantene og til RV-radioene.

Kampanja i høst vil bestå av flere deler:

- I forbindelse med budsjettbehandlninga vil RV ha ei kampanje for 6-timersdagen i kommunestyre og fylkesting, der de bl.a. går inn for prøveordninger o.l. med 6-timers normalarbeidsdag. RV må også ta opp forsøk på å uthule normalarbeidsdagen i

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for offentlig sektor, og markere seg politisk gjennom avisinnlegg og på andre måter. RV-radioene kan spille en viktig rolle i propaganda/agitasjon for 6-timersdagen.

- Det skal gjennomføres lokale forhandlinger på de enkelte arbeidsplassene om hvordan arbeidstidsforkortelsen som ble vedtatt i tariffoppgjøret skal tas ut. Vår linje er at den må tas ut i form av kortere daglig arbeidstid, bare slik kan den bety et skritt på veien til 6-timersdagen. Her er det viktig at vi agiterer for at måten arbeidstidsforkortelsen tas ut på, ikke er ei lokal sak som bare angår folka på hver enkelt arbeidsplass. Går folk på en arbeidsplass med på større "fleksibilitet", er det med på å undergrave kampen for alle andre. Vi vil ta initiativet til

AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012 faglige opprop der folk forplikter seg til å gå inn for å ta ut arbeidstidsforkortelsen i form av kortere, daglig arbeidstid.

- "Ta seks-timersdagen"-aksjoner i forbindelse med 8. mars neste år må forberedes tidlig !

- Husk at 6-timers-dagen er en av Kvinnefrontens hovedsaker. I Kvinnefronten finnes det mange som har jobba lenge med dette, og er eksperter. Bruk den ekspertisen ! På mindre steder kan det f.eks. være en ide at Kvinnefronten henvender seg til de viktigste arbeidsplassene med oppfordring om å ta ut arbeidstidsforkortelsen i form av kortere daglig arbeidstid i de lokale forhandlingene. Det kan være en fin måte å knytte kvinnekampen og den faglige kampen sammen på.

K.E.

STØRRE VEKT PÅ DET PARLAMENTARISKE ARBEIDET

OPPSUMMERING AV RV-KONFERANSEN VÅREN 1986

I månedsskiftet mai/juni arrangerer Rød Valgallianse en felleskonferanse for RV-representantene og medlemmene av landsstyret. Hensikten med konferansen var å oppsummere erfaringene med kommunestyre- og fylkestingsarbeidet så langt, og drøfte situasjonen etter tilbakegangen ved stortingsvalget. Forøvrig var det nye inntektssystemet for kommunene og privatiseringsbølgen ført opp som tema.

Her skal vi begrense oss til å gi et innblikk i diskusjonen om erfarin-

* Uttalelser fra konferansen

* Jahn A: gir i en artikkel uttrykk for sitt syn på det som kom fram på konferansen.

For ytterlig materiale:

* Vidar V har lagd ei først eoppsumming av erfaringene fra 10 års arbeid i kommunestyre og fylkesting, på oppdrag fra landsstyret i RV. Denne kan fås ved henvendelse til RV-kontoret (pris ca.20kr.) Alle avd. bør haa minst 1 eks. av denne.

* Bladet "RV-kontakt" har lagt fram mye materiale om det nye inntektssystemet, og det siste nummeret inneholder også ei oppsumming av konferansen.

"RV-kontakt" gis ut av landsstyret i RV. Det kommer ut med 6 nr. pr. år, og det koster kr.60.- å abonnere. For å få det kan du skrive til RV, Postboks 211, Sentrum 0103 Oslo 1; ringe tlf. (02) 37 14 14; eller betale kr.60.- til postgirokonto nr. 2 38 28 02 - "RV-kontakt".

VEDTAK FRA KONFERANSEN:

1. Til Sentralkomiteen i AKP(m-1)

45 RV-representanter og landsstyremedlemmer fra hele landet har i helga vært samlet til konferanse i Oslo. Vi har oppsummert 10 års RV-historie og problemer knyttet til arbeidet vårt. Det er allmen enighet om at det parlamentariske arbeidet vårt er inne i ei krise. Et uttrykk for dette er at mange kommuner har problemer med å stille liste foran neste valg.

Skal RV-arbeidet unngå et alvorlig tilbakeslag, må det tas tiltak. RV må bli en del av partiets virksomhet og ikke fortsatt delegeres til de enkelte representantene. Vi oppfordrer SK i AKP(m-1) til å sørge for at oppsummeringa av RV-arbeidet og diskusjonen på denne konferansen blir gjort kjent og diskutert av partiledelsen og medlemmer.

2. Til redaksjonen i Klassekampen.

Vi reagerer sterkt på at KK ikke er tilstede på konferansen og krever en begrunnelse for fraværet. For avisa ville det ha vært en enestående anledning til å knytte kontakt med RV-representantene og få del i våre kunnskaper og erfaringer.

* Avisa har dermed gått glipp av en utrolig anledning til å bli på høyden i disse politiske diskusjonene.

* Avisa har også gått glipp av en meget sjelden anledning til å møte nesten samtlige RV-representanter fra hele landet; mange tips og reportasje-ideer likeså. * Konferansen var selv en politisk begivenhet som fortjener avisas oppmerksomhet.

Vi ser dette som nok et uttrykk for at avisa mangler forståelse for

RV-representantene i kommunesty-
rer og fylkesting utfører i dag et
viktig politisk arbeid. Vi opplever
imidlertid at dette arbeidet ikke
blir kjent for offentligheten. Bor-
gerpressa boikotter oss i mange
kommuner. Værre er det at avisa som
skal være vårt talerør møter oss
med samme praksis. Det er vanskelig
å få inn stoff om RV i avisa, RVs
standpunkt blir ikke referert, og
RV-representantene blir ikke kon-
taktet i viktige saker.

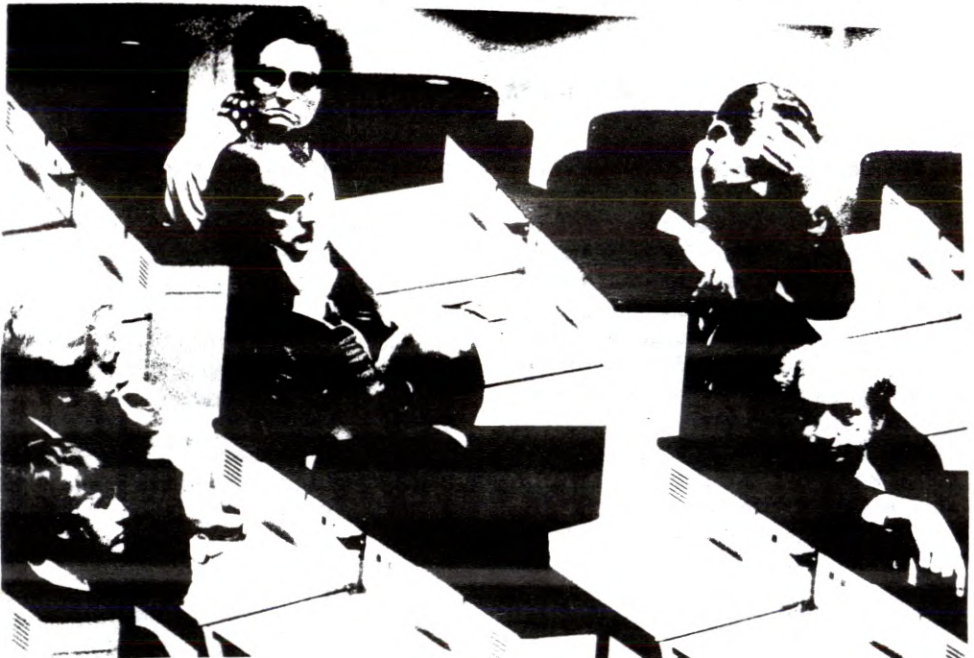
Vi oppfordrer KK-ledelsen til å
finne fram til metoder for å øke
forståelsen for RV-arbeidet og der-
med andelen av stoff i avisa.

3. Håndbok i kommunalpolitisk arbeid.

Konferansen vedtok også en utta-
lelse der Landsstyret i RV ble
pålagt å utarbeide ei håndbok for
arbeid i kommunestyre og fylkes-
ting.

HVA VIL VI MED DET PARLAMENTARISKE ARBEIDET?

AV JAHN AI

Vidar Vådes oppsummering og kon-
feransen var et ledd i RV-landssty-
rets plan for å snu tilbakegangen
for RV. For første gang fikk vi ei
omfattende skriftlig oppsummering

av arbeidet i kommunestyre og
fylkesting, og for første gang på
meget lenge fikk vi en diskusjon om
hensikten med parlamentarisk arbeid
og måten vi jobber på. I den for-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/mj-historie/) 2012 den eller aldri kontakt med representantene får å reise eller drøfte saker. Noen steder får de beskjed om å ikke ta opp spesielle saker, fordi saken kan tapes hvis RV-representantene reiser dem!

Det betyr ikke at konferansen løste problemene i det parlamentariske arbeidet vårt. Det er riktigere å si at vi fikk satt navn på en del av problemene. Representantene understreket at de gjorde et viktig arbeid for den revolusjonære bevegelsen, at de hadde høstet enormt med politisk erfaring og kunnskap, og at de gjennom arbeidet hadde knyttet en mengde kontakter, både med enkeltpersoner og organisasjoner. De uttrykte også et ønske om å fortsette og utvikle dette arbeidet. Men de positive erfaringene står på ingen måte i forhold til den interessen og den vektlegginga det parlamentariske arbeidet får i partiet. Derfor ga konferansen meget klare signaler om at representantene ikke er villige til å arbeide under samme forhold i framtiden, og at det parlamentariske arbeidet må vektlegges på en helt annen måte.

Det var naturlig nok meningsforskjeller på de fleste områdene. Dette gjør det vanskelig å oppsummere noen entydig konklusjon ut over det svært entydelige vedtaket til SK, som er referert oven for. Sjøl satt jeg igjen med følgende 3 punkter:

1. Mot båtstenking: RV en del av partiets arbeid.

Representantene klaget over at de jobber veldig mye aleine. Det er sjelden planer for hvordan representantene skal løse spesielle oppgaver som partiet setter seg. Det er sjelden diskusjoner om linja eller hvilke saker som skal prioriteres, hvilke folk som skal kontaktes og hvordan erfaringene skal gjøres kjent. Mange steder tar partiet eller partimedlemmene sjel-

Denne kritikken gjelder også overfor partiets sentrale organer, bl.a. planarbeidet, som Vidar behandler i sin oppsummering. RV-ledelsen kritiseres for at den i for stor grad begrenser seg til valgkamp-arbeid og ikke løser oppgaven som taktisk-politisk ledelse.

Dette tror jeg det var enighet om: **RV-arbeidet er bare verdt noe som en del av partiets målsettinger og arbeid.** Og det er ei enighet som går på tvers av uenigheter om hvordan RV skal organiseres i framtida - som medlemsorganisasjon eller som i dag.

Forslag til tiltak:

* Partiet må lage planer med klarere politiske målsettinger slik at de forskjellige områder/utvalg lettere kan definere sitt eget arbeid/oppgaver i forhold til denne helheta. Det må diskuteres lokalt hva dette betyr for representantene.

* Det må arbeides konkret for å samordne de forskjellige områdene. Når f.eks. 6-timersdagen står på planen, har dette betydning for både kvinneutvalget, faglig utvalg, RV-representantene. Da må de samarbeide direkte.

* Alle steder der vi har representanter, må det finnes RV-ansvarlige i partiledelsen, og det må være ei gruppe som jobber sammen med representantene.

* RV-arbeidet eller spesielle saker i kommunestyre/ fylkesting må med jevne mellomrom diskuteres i partiavdelingene.

* RV-ledelsen må sørge for å formidle erfaringer fra et sted til de

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
andre, lage håndbok for arbeidet i kommunestyre/fylkesting og arrangere kurs og konferanser med jevne mellomrom.

* KK må prioritere opp dekinga av RV-representantenes arbeid.

2. RV-arbeidet må prioriteres opp.

Det første punktet handler om å skape helhet i partiets arbeid og samordne virksomheten. Det betyr ikke at vi har løst problemet med hvilken plass det parlamentariske arbeidet skal ha i den revolusjonære bevegelsen under de nåværende forhold i klassekampen. Dette er det uenighet om i partiet, jfr. Vidar Vådes oppsummering.

Mitt standpunkt er at RV-arbeidet må bli en hovedmetode for å nå ut med partiets politikk, for å knytte kontakter og organisere folk. I dag er det motstand mot dette bl.a. fordi "alle områder mangler folk", og fordi partifolk er redde for å spre "parlamentariske illusjoner". Erfaringene til nå viser at RV har stor politisk gjennomslagskrafta pleies ikke, og da greier vi heller ikke å høste det vi har sådd. Det må satses adskillige krefter på å gjøre RV-representantene til reelle politiske ledere. Hvis omprioriteringer er nødvendig, så får vi foreta ei prioritering og eventuelt redusere arbeid på andre felter. Slik det er i dag driver mange et fruktesløst strev. Det tapper partiet og gir få resultater.

3. Hvordan får vi oppslutning?

Siden tidenes morgen har målsettinga med RV-arbeidet vært tosidig: Tjen folket og avsløring. Vi har hatt som mål å avsløre personer, partier og systemet for å skape forståelse for nødvendigheten av revolusjon for et sosialistisk Norge. Det er et riktig standpunkt sett i strategisk perspektiv. Det er klart at vi hele tida må avsløre enkeltpolitikeres og partiers linje. Men jeg tror at dette i for stor grad er forstått som avsløring a la "den gode KK-avsløring".

Oppslutning vinnes omkring ei politisk linje, et politisk alternativ. Politisk arbeid i kommunestyre og fylkesting består i stor grad av å fremme forslag og motforslag. Bare gjennom å utvikle en alternativ politikk kan vi vinne oppslutning. Ettersom vi sjelden får avstemninger for eller mot kapitalismen, er forslagene reformforslag. Da rynker mange på nesen og tenker: reformisme! Men er det slik at stemmeresultatet en mot alle, alle mot en, er det beste kriteriet på at linje er rød, og at det er skummelt å få stor oppslutning og flertall for våre forslag. Slik kan det ikke være: Ved å jobbe nært knyttet til massebevegelsen og utvikle en dyktig taktikk er dette ikke bare mulig, men høyst nødvendig. Bare slik kan vi ha håp om å øke innflytelsen blant folk i Norge.

Mer enn å diskutere begrensningene i dette arbeidet, trenger vi nå en debatt om mulighetene. Det betyr ikke at vi skal kaste prinsippene overbord, men at vi tar 10 års erfaringer alvorlig når den politiske linja skal utvikles.

PLANENE

FOR MEDLEMSSKOLEN

På grunn av en endring i opplegget for kurs **2A** (Militærpolitikk er skilt ut fra kurset om Imperialisme, og satt opp som eget kurs), og en viss forandring i rekkefølgen på **Trinn 2**-kurs, ser kursplanen for medlemskolen noe annerledes ut enn det som står i Plandokumentet s.20 (Oversikten som ble gitt i direktivheftet for juni stemmer heller ikke helt).

Med et visst forbehold for seinere justeringer i rekkefølgen på **Trinn 2**-kurs, ser planen for medlemskolen nå slik ut:

1.gjennomkjøring av Trinn 1 og Trinn 2 blir som satt opp nedenfor

Trinn 1 A	Filosofi	Våren -86
1 B	Pol. økon.	Høsten -86
1 C (alle medl)	Partiteori	Høsten -86
Trinn 2 G	Militærpolitikk	Våren -87
2 A	Imperialismen	Høsten -87
2 B	Den norske samfunnsformasjonen	Våren -88
2 C	Mer pol. økon	Våren -89
2 D	Komm. kvinnepol.	Høsten -89
2 E	Sosialisme og kommunisme	Våren -90
2 F	Kampen under kapitalismen	Høsten -90

Plasseringa av **1 C** og **2 G** er gjort ut i fra andre sider ved partiplanen.

Den 1.gjennomkjøringa er obligatorisk for alle som er blitt medlemmer etter 1.jan -84, med unntak for kurs **1 C** som alle medlemmer skal gjennom.

Øvrige medlemmer blir med på denne 1.runden utifra kapasitetsmessige og sikkerhetsmessige vurderinger som DSa er gjort kjent med tidligere.

Når det gjelder 2.runde med Trinn 1-kurs, så gjennomføres de som tidligere vedtatt. Dvs.:

1 A kjøres høsten -87, for medlemmer fra de 3 siste halvårskulla, og evt. "eldre" som ikke har hatt kurset

1 B kjøres våren -88, for samme gruppe.

Siden **1 C** kjøres høsten -88, starter neste landsmøteperiode pånytt med **1 A** osv, med regelmessig gjennomkjøring av 3 halvårskull pr. halvår.

Normen blir da at hvert distrikt arrangerer ett Trinn 1-kurs og ett Trinn 2-kurs hvert halvår, men slik at samme medlem ikke skal gå på mer enn ett kurs i halvåret.

REKRUTTERINGSSIRKEL

Studieutvalget forsøker å få ferdig en ny og bedre rekrutteringssirkel til vervekampanjen V-87.

STYREKURS

DS (evt. gjennom DU eller studieutvalg e.l.) må sørge for at nye styremedlemmer ikke må vente for lenge før de får tilbud om styrekurs.

SKAU

STUDIEARBEIDET:

En gjeng
entusiaster
er
ikke nok...

SENTRAL SATSING - MÅLBARE RESULTATER.

Etter partiskoleinnsamlinga for to år siden har det blitt satsa systematisk på å styrke partiets studiearbeid. Responser på styrekur- sa og på trinn 1A-opplegget om filosofi, tyder på at vi er på rett veg. Ikke minst gjelder dette i forsøket på å ta det pedagogiske alvorlig. Medlemmer i partiet etter 1.januar 1984 er sikra skolering som skiller seg kvalitativt fra det som blei budt dem som blei medlemmer i tiåret før. Dette er det viktigste - andre stikkord kan være:

- En pen framgang i den registrerte studievirksomheten (gjennom Ny Verden)

- Halvårlige fylkesstudielederkon-

feranser som et viktig forum for å styrke studiearbeidet (lokalt og sentralt)

- Utgivelse av aktuelle småhefter gjennom "K/S Studietjenester A/S", som dekker et lenge utilfredsstilt behov.

Denne artikkelen skal imidlertid ikke dvale ved det som allerede er oppnådd, men tvert om forsøke å motivere partimedlemmene og ledelsen på ulike nivåer til å være med på å løse noen problemer.

ER PARTISKOLEOPPLEGGET FOR GODT FOR PARTIET?

I studiearbeidet sliter vi med noen problemer som bl.a. har sitt

1. Partiskoleplanene er relativt dårlig diskutert, utover det skikket av folk som jobber på området. Dette fører til at det både er undervurdert hvilket løft planene innebærer - og hvilke muligheter de representerer. (Se TF april, juni og aug. -85)

2. Når det likevel er oppnådd en del positive resultater, så kommer ikke studiene med blant de oppgavene som blir diskutert fordi det er copt "ulv, ulv". Det kan lett bli et gap mellom de kreftene som legges ned på utviklinga av studiemateriell, innledninger etc., og hva som kommer ut av det for partiet som helhet. Dette er utgangspunktet for det provoserende spørsmålet over dette avsnittet.

NED MED DEPARTEMENTSÅNDEN - PARTISKOLEN ER ET KOLLEKTIVT ANSVAR!

En nødvendig forutsetning for framgangen i studiearbeidet har vært at de fleste fylkene har studieledere med tid og muligheter til å løse oppgaven - og at vedkommende i de fleste tilfellene sitter i DS. Vi vil kjempe for kontinuitet i ledelsen av studiearbeidet - og mot at ledelsen av studiene blir en saneringspost i kaderplanene. Men det er blitt tydelig at dette ikke er nok:

- Vi har fått nesten entydig positive oppsummeringer fra styrekursa. Men partiet har ikke gjort noe gjennombrudd i å løse problemene i grunnorganisasjonene. Dette er et eksempel på at studiene ikke har vært skikkelig integrert i det helhetlige partiarbeidet. Heretter må ansvaret for disse kursa i fylkene ligge direkte under DS/AU og evt.

- Vi har fått nesten entydig positive oppsummeringer fra de gjennomførte trinn 1A-studiene, men det ser ut til å være svært varierende oppmøte til disse kursa. Særlig i de store byene ser dette ut til å være et problem. det er en fare for at endel nye medlemmer detter på utsida av partiskoleringa allerede i utgangspunktet. De har praktiske problemer - og veit kanskje heller ikke hva de går glipp av. det må legges mye arbeid i motivasjon, i praktiske løsninger etc. Det sier seg sjøl at dette ikke kan være noen oppgave for en skarve studieleder aleine. Her må DSa mobilisere avdelingsstyrene.

- Nesten alle har gjennomført kurs for styrene i sitt fylke, men knapt halvparten av fylkene har gjennomført trinn 1A før sommerferien. Det er mulig dette ender med at vi må ta et "ajourføringsemester", men i det lengst må vi satse på at fylkene greier å komme ajour (med både trinn 1A og 1B) i høst og vinter. Da må de DSa som ikke har satt dette på planen gjøre det.

- Partiskolekursa (trinn 1 og 2) er obligatoriske for alle som er blitt medlemmer etter 1.januar 1984, men (så sant sikkerhetsnormene blir overholdt) det er fint om kursa (eller tilsvarende interne eller halvåne studier) blir tilbudt kamerater som har vært med lenger. Idag leder vi filosofikurs for grupper utafør partiet (faglige tilitsmenn, fagmiljøer), men partiskoleopplegget er i praksis lukka for mange medlemmer som ville ha stort utbytte av å delta. Muligens henger det sammen med at folk i bestemmende organer i partiet ikke sjøl har gjort seg kjent med opplegget - og ikke veit hva det er

- AKP bruker idag vår del av bevilgningene til medarbeiderkurs (gjennom Ny Verden) til halvårige konferanser med fylkesstudielederne. Dette har vist seg svært nyttig. Men på den siste konferansen var det en del fylker som ikke møtte - eller som bare møtte på deler av konferansen, det møtte også en del "reserver" som ikke hadde god oversikt over studiearbeidet i fylket. Dette er ikke godt nok! Hverken i forhold til de økonomiske eller de politiske investeringene i disse kursa.

- Vi lanserer nå ulike typer kommissjonær - og rabattordninger på salg av bøker fra "Studietjenester". Vi er spent på i hvilken grad avdelinger etc. vil benytte seg av disse (Se egen melding).

- Vi lanserer også en kampanje for større statlige bevilgninger til studiearbeid gjennom å øke partiets studieaktivitet. (Fortsatt er det fylkespartier som sier nei takk til økt offentlig støtte, ved ikke å registrere fylkesorg. av Ny Verden).

I forhold til mange av disse punktene ligger nøkkelen til problemløsning i (dessverre ofte hardt belasta) DS-kollektiv.

Avdelingsstyrene kan særlig ta et grep om å sikre at egne (nye) medlemmer kommer på de kursa de har krav på/plikt til - og om at medl. får billig materiell fra Studietjenester. Vitsen med å henvende seg til alle medlemmer gjennom TF er

STUDIEARBEIDET - DET MEST MANNSDOMINERTE I PARTIET!

Det er et beklagelig faktum at det sentrale studieutvalget i skrivende stund bare består av menn (sjøl om dette nå kan se ut til å rette seg noe) - og at bare to av fylkesstudielederne er kvinner (hvorav den ene er avgående). Dette kan selvsagt ikke fortsette. Et parti prega av kvinneopprør kan ikke overlate den grunnleggende skoleringa av nye medlemmer til nesten bare menn. Det er idealisme (dvs. det ser vekk fra at folks tenking er prega av deres samfunnsmessige situasjon) å tru at god vilje fra mannfolka er tilstrekkelig til å sikre kvinneperspektivet i studie bøker og studieopplægg. Synspunkter vi har fått underveis i utarbeidinga av partiskoleheftene har f.eks. vist at kvinner uavhengig av hverandre, har kommet med likelydende kritikk av pedagogikk og metode - som har skilt seg klart fra vurderingene fra mannfolka.

De distriktene som ikke pr. dato ikke har fylkesstudie-/partiskoleledere må satse hardt på å velge kvinner (i DS). Overalt må det kvinner med i ledelsen av dette arbeidet - og DSa må vurdere planer for at flere av disse kan bli studie-/partiskoleledere etter hvert. Vi spør også DSa på Østlandet om kvinnelige kanidater til det sentrale studieutvalget.

(Henv. enten partiskolekontoret i Gøtehornt - tlf. 38 43, eller Jørn - tlf. 38 43, eller Jørn - tlf. 38 43.)

For studieutvalget
- Jørn

Melding fra studieutvalget: ABONNER PÅ BØKER OG HEFTER FRA PARTIET

Det vil nå bli mulig å abonnere på alle hefter og bøker som partiet utgir. Dette skulle være en fin anledning for alle lag/sted til å holde seg orientert om hva som kommer ut. Samtidig vil en slik abonnementsordning, hvis den blir vellykka, legge et bedre økonomisk grunnlag for at vi kan gi ut mer av det politiske materialet vi utvikler. Alle lagstyrer har fått informasjonsmateriale om hvordan ordninga fungerer.

DIKT:

ELVESANG I JULI. ET OSLO-DIKT
I DEN KRITISK-REALISTISKE TRADISJON

På Grunerløkka gror gresset.

Sola teller vinduene
i et høyt, hvitt hus.

Elva beveger seg i
det grønne mylderet under
en skyblanda himmel, og synger,
til gudene?

"Jeg trenger et nytt
kjøle-lemnt: pga varmen. Ja,
jeg trenger folk. Folk som søker.
Folk som venter. Vinter og vår."

Ja, på Grunerløkka gror gresset.
I et halvt år! Forløpig -

Hører dere, øvre Grunerløkka?
Våkn opp!

Jens Petrus, Molde

Debatt:

KLASSEKAMPEN - TIL INNVORTES ELLER UTVORTES BRUK?

SK har i sju punkter vedtatt sine målsettingar for utviklinga av KK si redaksjonelle line. Vedtaket er ikkje gitt som noko redigeringsdirektiv, men slår klart an retning på den vegen SK meiner avisa bør gå:

- Som ein av dei viktigaste reiskapene partiet har for å nå sine politiske og organisatoriske mål, må avisa spele ein viktig rolle i organiseringa av den politiske masse-rørsla, dekke AKPs politikk og arbeid, samt ha som ein av sine viktigaste oppgåver å vere reiskap for utbygging av partiet.

- Mest mogleg av stoffet må innretast på systemkritikk av kapitalismen. Politisk-ideologisk stoff og debatt må ha ein fast, sentral plass i avisa.

- Vidare må avisa ta mål av seg til å vere den einaste verkelege opposisjonsavisa, organet til den radikale kvinnerørsla og til opposisjonen i fagrørsla. Dessutan ei avis

med brei utanriksdekning.

Ein del av dei allmenne målsettingane i SK-vedtaket er det uråd å seie seg usamd i. Likevel meiner vi vedtaket, SK-resepten, vil bety ei utvikling i gal retning for avisa. Om vedtaket skal tolkast som eit redigeringsdirektiv, vil det bety ei utvikling i meir sekterisk retning for avisa, mot ei avis meir innretta på kaderen og det nære omlandet, enn mot det som romsleg blir definert som "den politisk interesserte (radikale) delen av arbeiderklassen, kvinnene og ungdommen". I staden for å vere organisator for "den politiske masse-rørsla", vil avisa i høgda vere organisator for AKP med omland. Det er greit nok, om målsettinga skal vere å fungere som kitt i partirek-kene. Men da bør ein gløyme fagre målsettingar om å bli "den einaste, verkelege opposisjonsavisa".

Meir grå enn raud.

Hovudproblemet med KK i dag er ikkje at ho er "for lite" politisk, har for lite strategisk stoff, grundig systemkritikk osv. Sjølv sagt er mangel på godt slikt stoff eit problem, men det største problemet for avisa i dag er at ho er kjedeleg og grå. Den garva KK-lesaren veit stort sett på førehand kva som står i avisa. Emnevalet er tradisjonelt og trygt. Det er langt mellom nyheitene, dei eigne sakene som verkeleg får folk til å seie "du, har du sett kva som står i Klassekampen i dag". Det er lenge sia framsida har vore på Dagsrevyen.

Det er også langt mellom overraskande/provoserande meiningar og kommentarar.

Nokon hevder at avisa har blitt kjedelegare fordi ho har blitt meir politisk tannlaus. Det er heilt rett. Men avisa blir ikkje skarpere politisk av at småbokstav-synsing blir bytta ut med storbokstav-synsing. Skarpere politisk blir ho ved å vise fram bitar av røyndomen som ikkje var kjent frå før, vise nye samanhengar, kort sagt lære folk noko nytt. Ei dagsavis som ikkje evner å fortelle lesarane sine noko nytt, er dømt til å sjøldaue. Det er grenser for kor lenge ho blir lest av gamal lojalitet og pliktkjensle.

At avisa har vorte kjedelegare kan vi og lese ut av opplagstala. I 1985, medan ei så godt som samla norsk dagspresse hadde monaleg opplagsauke, gjekk KK-opplaget litt tilbake. Akkurat no ligg vi litt over tingar-talet på same tid i fjor. Men mykje av dette er korttids streike-tingarar, og vi ligg langt frå målsettingane som vart stilt for vår-kampanja.

"Den einaste opposisjonsavisa"

Dette verkar som einsidig

rekke sterke sider. Dekkinga av fagrørsla, av 3.verda med masse meire er døme på det. Avisa har ein einestående sjanse til å kunne bli det SK kallar "den einaste verkelege opposisjonsavisa": Avisa har eit parti i ryggen, ein masse vener som ber ho på ryggen. Avisa er uavhengig både av dei regjeringsberande partia og av eigarar som med marknadsavdelinga som reiskap styrer avisa i retning forflata, lettselgeleg kommersialisme. Avisa har sjansen til å vere den avisa der dei som er interesserte i utanrikspolitikk kan få metta si. Og ikkje minst: Avisa har solide tradisjonar i oppsøkande, kritisk journalistikk.

Men skal avisa kunne bli "den einaste verkelege opposisjonsavisa", ikkje berre som festtaleproklamasjonar men reelt i store delar av det radikale politiske miljøet i Norge, er det einkel vilkår som må oppfyllest:

For det første: Vi må i større

grad evne å sjå utover oss sjølve. KK er avisa til AKP. Men vi må og ha råd til å vere "avisa til" grunnplans-sosialdemokratrar i fagrørsla, forbanna på regjeringa og kapitalistane og frustrerte over A-pressa. Vi må ha råd til å vere avisa til SV-feministar på Universitetet som etterkvart finn det naturleg å gå til KK med resultatata av kvinneforskninga si. Vi må vere "avisa til" øko-frikar og folk som er opptatte av internasjonal solidaritet, sjøl om dei har heimstavn i Unge Venstre. Osv. "Avisa til" i den tydinga at KK er den avisa der dei finn interessant stoff om det som opptar dei. For å få til det må vi i utgangspunktet vere opnare enn det SK legg opp til.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
For det andre: Vi må prioritere opp jobbinga med eigne nyheiter, eigne avsløringar. Hovudsaka må vere å lære folk noko nytt, vise fram nye bitar av røyndomen. Eit par døme: Serien om Fred Olsen lærte folk meir om kordan kapitalismen fungerte enn 50 kommentar- og bakgrunnsartiklar med meir allment utgangspunkt. Eller: Det mest interessante med omsyn til overføringane til LO til DNA var det faktiske talet: Nøyaktig kor mykje mjølker DNA fagrørsla for, og på kva måte skjer det? Kva vi meinte om denne mjølkinga, hadde vel lesarar flest ei aning om på førehand.

Avisa treng gode kommentarar og bakgrunnsartiklar. Men ei dagsavis kan ikkje overleve på å kommentere gårsdagens nyheiter, spadd fram av andre. For til dømes halv-radikale fagforeningsfolk er det meir interessant å lese nytt om LO-pampar si triksing eller eigarane sine nedleggings- og pengeflyttingsplanar enn det n'ite oppsummeringsintervjuet med ein fagleg kader.

For det tredje: Skal vi kunne bli eit ideologisk/politisk debattorgan med evne til å sette ting på dagsorden, må vi ha eit forhold til langt fleire folk, eit langt breiare politisk miljø enn vi har idag. For å få til slike debattar trengst det aktiv innsats både frå redaksjonen og frå partiet. Det er synd å seie det, men eg trur ikkje dei debattane som har hatt klippekort i KK i vårhar appell til særleg mange fleire enn akkurat dei som deltar.

For det fjerde: Skal vi makte å lage ei god revolusjonær, agitatorisk nyheitsavis må vi ha dyktige journalistar. Som igjen betyr at

Lausriving frå AKP?

Dette er eit opplegg for å lausrive avisa frå partiet, til å lage eit dvaskt, venstre-socialdemokratisk organ, vil nokon hevde.

Det er det ikkje. Det er tvert om den retninga vi meiner det er naudsynt å gå for å gjere KK til ein kvassare og betre reiskap for partiet enn avisa er idag. Avisa har sjansen til å fungere som døropnar for partiet, i andre politiske miljø enn dei vi dagleg trakkar i. Avisa blir nært assosiert med AKP. For lesarar flest er det som står i KK synonymt med AKP sin politikk. Det er sjølvsagt ei sanning med modifikasjonar, men likevel: Når KK spar fram den og den saka, "slår gjennom i nyheitsbildet" som det heiter, kjem det sjølvsagt også partiet til gode.

Og det er vel det som er vitsen med å gi ut ei dagsavis: Å nå atskillig breiere ut med partiet sin politikk enn til medlemmene og det nære omlandet. Om det først og fremst er dei ein vil nå, finst det høvelegare og framfor alt rimelegare publikasjonar å satse på.

Avisa er reiskapen til partiet, ikkje omvendt. Skal reiskapen vere god, må avisa nå breiare ut enn i dag. Med målsettinga å gjere avisa smalare, meir innvortes, er faren overhengande for at reiskapen tvert om utviklar seg til ein klamp om foten, ei tung bær på ryggen til partiet.

Oslo 2.juli 1986

Lars P. ... Geir J

KRITIKK AV KK

"Det kommunistiske partiet er ikke redd for kritikk, fordi vi er marxister, fordi sannheten er på vår side, og de grunnleggende masser, arbeiderne og bøndene er på vår side".

(MAC, sitatboka s.355)

- Men hvordan er det med avisa til det kommunistiske partiet, er den redd for kritikk?

Vi sitter her oppe i Tromsø og begynner å lure, etter forgjeves å ha prøvd å reise en diskusjon på debattsidene om avisas dekning av streiken i Tromsø i vår.

Vi er vant til å se på kritikk som noe positivt; et helt nødvendig middel til å komme videre. Ofte har vi irritert oss over manglende distriktsdekning i KK, eller vært uenig i prioriteringer/stoffvalg. Denne gangen mente vi imidlertid at vi skulle ta ansvar for avisa, og reise kritikken skriftlig istedet for å irritere oss i det stille. Vår kritikk gikk i hovedsak på to ting: At KK ikke på et tidlig tidspunkt prioriterte å sende en journalist til Tromsø (som i tillegg til Oslo var "streikebyen" framfor noen), og at når de først sendte en journalist, valgte totalt å utelate kvinnes rolle i streiken.

Vi skrev et debattinnlegg om dette fordi vi var/er opptatt av å reise konstruktiv kritikk.

Etter at vi forsto at leserinnlegget ikke kom på trykk, tok vi kon-

takt med Anna F. Hun hevdet at dette måtte oppfattes som et brev til redaksjonen. Vi ble sterkt henstilt om å gå med på at dette ikke skulle trykkes, men at vi skulle få skriftlig svar fra redaksjonen privat. Argumentasjonen for ikke å trykke dette som debattinnlegg var noe varierende. Vi sto imidlertid fast på at dette var en debatt vi ville ha i KK, det var sendt som debattinnlegg fra oss uansett hvor mye redaksjonen ønska å betrakte det som et brev til redaksjonen.

Etter dette ble vi lovt at saken skulle tas opp med "Sigurd", henholdsvis at det skulle trykkes i slutten av uka. Ny venting, inntil et brev fra redaksjonen engang for alle gjorde det klart at dette innlegget fikk vi ikke inn i KKs spalter.

Svaret fra redaksjonen er forsåvidt greit nok, men vi er fremdeles uenige i den prioriteringa/vinklinga KK hadde av/på streiken. Vi kan fremdeles ikke begripe eller godta at ikke vårt debattinnlegg kunne trykkes i KK. Etter mange års politisk jobbing er vi vant til å slåss mot sensur av debattinnlegg i ymse aviser, men å måtte slåss mot sensur i vår egen avis, gjør oss ærlig talt både frustrerte og forbannet.

Vi vil derfor her begrunne hvorfor vi er uenige i KKs måte å takle denne kritikken fra oss.

1. Hva er et debattinnlegg? Hva er hensikten med debattsidene?

Anna T skriver i sin begrunnelse for ikke å trykke debattinnlegget vårt: **"Vi har ikke etterkommet deres ønske om å trykke det som leserbrev med svar fra redaksjonsledelsen, da vi ikke betrakter brevet som et debattinnlegg, men som en kritikk av våre disponeringer."**

Betyr dette at redaksjonen ikke ønsker debatt om sine disponeringer i avisa? Vi mener at enhver disponering har en politisk begrunnelse, og vi mener at en debatt om det politiske innholdet i KK så absolutt hører heime på debattsidene.

2. Anna T har videre muntlig argumentert overfor oss med følgende argumenter: Innlegget vårt kunne forsåvidt trykkes i avisen, men svaret fra redaksjonen var av en sånn karakter at det ikke kunne trykkes i avisa - redaksjonen ønsket ikke at alle og enhver skulle kunne lese hvilke prioriteringer red. gjør. Samtidig får vi høre at vi må bare vise dette svaret til alle som måtte være interesserte - dette er da slett ikke hemmelig!! Er det rart vi blir forvirra?

Et annet argument vi har fått høre fra Anna T er at KK får så mange tilsvarende innlegg at de ikke kan trykke vårt innlegg av den grunn. Hvis det er tilfelle, mener vi at det er desto mer alvorlig at denne debatten ikke kommer inn på debattsidene i KK, om ikke annet burde da redaksjonen komme med en almann reddegjørelse. Vi er fullstendig på det rene med at det er uenighet også innad i KK om hvordan avisa skal være, og vi mener at denne debatten i høy grad angår leserne også - ikke minst leserne rundt om i landet. Vi er uenige i at debatten om KKs redaksjonelle linje kun skal forbeholdes journalistene i avisa. Dette er ikke bare en faglig journalistisk debatt.

Vi har ment at en av de tingene som skiller KK fra andre aviser nettopp er at den er lesernes avis; at vi som partimedlemmer, nære venner av partiet, KK, abonnenter, selgere og PR-folk for avisa er med på å spre og opprettholde avisa (Dette burde egentlig være unødvendig å påpeke). Vi mener altså at debatten om KKs redaksjonelle linje bør inn i avisens spalter; vi kan ikke se at det er en debatt som på **noe vis** taper på å bli ført åpent i avisens spalter, heller tvert imot!

4. Vi syns vår kritikk er blitt møtt på en måte som ikke oppmuntrer til fortsatt engasjement i debatt om KKs redaksjonelle linje. Vi sitter igjen med følelsen av at KK-red. mener at en debatt om dekninga av streiken i Tromsø kun er interessant for et lite mindretall kveulanter i Tromsø. Når vi har påpekt at dette er noe som flere enn vi ønsker debatt om, får vi høre at vi må da bare vise svaret til disse vennene våre i Tromsø.

Man fristes til å spørre: Har ikke red. sekretær i KK forstått vitsen med en avis sjøl? Hvis jungeltelegrafene var jevngod med avisdebatt, hvorfor i all verden skal vi da streve for å opprettholde en avis? For å lese trendy artikler og sensasjonelle nyheter fra Oslo-gryta, eller for å ha en avis "for dem som vil lese" for å sitere redaktøren. Vi vil ha en avis for dem som vil lese. Vi ønsker ikke en radikal tabloidavis. Vi ønsker en avis med en frisk debattstil, en avis med artikler som kan gjenspeile virkeligheta i hele landet, og i verden forøvrig.

Vi forbeholder oss retten til å få delta i debatten om hva slags avis vi skal ha, og hvordan dette skal oppnås.

PS. Som før sagt: Vi var opptatt av konstruktiv kritikk. Vi diskuterte derfor også hva vi selv kunne gjøre for å rette opp denne mangelen ved KKs Tromsødekning. Derfor tok vi sjøl initiativ til å skrive artikler og sende bilder om sykepleierstreiken, streiken til førskolelærerne og vaskejentene i Tromsø. At kvaliteten på det vi sendte var noe varierende, var vi klar over, men vi håpa at KK evt. kunne korte ned og bruke noe av stoffet. Det eneste som ble brukt var artikkelen om vaskejentene. Greit nok det, vi ser og at de andre artiklene var for

lange. At artikkelen var korta ned, var også greit; men vi lurte på hvilke politiske/faglige vurderinger som lå til grunn for hva som ble kuttet? Alt jentene sa om 6-timersdagen, faglig-politisk samarbeid og DNA, ble kuttet til fordel for et bilde som fotografen vred seg i skam for å få på trykk, og aldri selv ville ha plukka ut. Er det slik at KK har målsetting på flest mulig bilder, eller er det slik at en tror at leserne ikke kan lese lange artikler? Eller mente dere at det var uviktig å vise at disse jentene også hadde meninger om politikk?

DS.

HVORFOR SKAL FAGLIG ARBEID GÅ FØRST?

Organisering av massene har og må fortsatt være et bærende element i politikken vår. Men hvordan? Hva vil kampen tjene nå?

Med kvinnene som over halvparten av arbeiderklassen og kvinnekraftene som det sammenføyende "limet" både på kort og lang sikt i klassekampen, så er det på tide å snu opp

ned på endel fastlåste forestillinger.

For et par år siden var det opportunt å foreslå nedlegging av kvinnefrontgrupper så godt som over hele landet. Et par ivrige kamrater pluss kanskje i beste fall et par sympatisører, var grunnlaget for KF-gruppa. det var ikke stort

utenom Samars de fikk til inn mel-
lom alle andre partioppgaver. Og
kvinnefrontgruppene ble lagt ned.
Kvinnearbeide har ikke vært pres-
tisjegivende i partiet. å lede
arbeidet i KF-gruppa ble ikke prio-
ritert i grunnorganisasjonen. Selv
kvinnfolk syntes at nedlegging var
grei.

Prøv å skift ut kvinnefront og
kvinnearbeid med fagforening og
fagforeningsarbeid i det avsnittet
du nettopp leste. Så lenge forenin-
gens politiske innhold - nemlig å
være den organisatoriske ramme for
medlemmenes og arbeidskameratenes
interesser - står ved lag, er det
meningsløst å legge ned en fagfore-
ning fordi oppslutningen for tiden
ikke er kjempestor.

Massene skal organiseres for å
vinne kamperfaringer, bli be-
visstgjorte om sin egen styrke,
kjempe kollektivt mot den harde
ideologiske undertrykking fra over-
bygningen som bare vil gjøre dem
til "dumme" samfunnsborgere.
Masseorganisering skal tjene
dagskampen og ivareta massenes in-
teresser.

Ser vi på betydningen av kvinnene
som revolusjonær kraft, så må kvin-
neorganisering, Kvinnefronten, få
en helt ny status. Vår innsats i
massearbeid må settes på dagsorden.
Når ansvar, oppgaver og innsats
skal vurderes og fordeles så kan
det hende at kvinneorganisering
blir viktigere enn fagforeningsor-
ganisering. Det er på tide å kvitte
seg med ideene om at det faglige
arbeid alltid er viktigst og alltid
skal prioriteres først ved enhver
anledning. Når det ikke er mulig
for mannlige kamerater å jobbe
direkte i den særegne kvinneorgani-
sering, er vi nødt til å ta det med
i våre overveielser. Det kan tenkes
at "plastposebæringen" til Røde Eva
kan overtas av en annen, f.eks. en
mannlig kamerat. Den siste kvinne-

undersøkelse ga oss i alle fall
inntrykk av at det var en skjevhet
i retning av at mye av det interne
arbeidet i partiet blir utført av
kvinnene. Vi har mye å gå på før
noen behøver å bekymre seg over at
det bare skal bli kvinner som jobber
eksternt og menn som jobber
internt. Det er også på tide at
kvinnekravene slår seg inn i det
faglige arbeidet. Jeg har liten tro
på at det kommer til å skje uten en
sterk særorganisering av kvinnene.
Dersom fagbevegelsen skal forandre
seg, bli mer i takt med realiteten,
nemlig at over halvparten av arbei-
derklassen er kvinner, så trengs
det kvinneorganisering på tvers av
forbundene. Et særskilt kvinneprob-
lem er det store B-lag på ar-
beidsmarkedet, de deltidsansatte
som står svakt i fagbevegelsen. På
mange felt vil fagbevegelsen ha
objektiv interesse av kvinneorgani-
sering. Det ønsker ikke gubbe-
veldet i LO-toppen. Vi mister ikke
vår innflytelse i fagbevegelsen om
flere av de kvinnelige kameratene
blir kvinneaktivister og -ledere.
Det å være kvinnefronter og faglig
våken/aktiv i fagforeningssammen-
heng er en like hverdagslig sak som
å lese avis. Svært mange kvinne-
fronter er rekruttert til verv i
fagbevegelsen via arbeidet i fron-
ten.

Når kvinnearbeid ikke har status,
har vel dette tildels sammenheng
med at vi legger oss flat for
sosialdemokratisk og borgerlig ten-
kning. Det fins ikke andre enn oss
som mener at særegen kvinneorgani-
sering er nødvendig, men så fins
det faktisk heller ikke andre som
har et revolusjonært perspektiv på
masseorganisering.

Vi må slåss mot de kvinneunder-
trykkende holdningene både hos menn
og hos kvinner som gjør kvinnear-
beid til annenrangs.

Hilde

OM KRISESENTERARBEID

I april-TF var det et innlegg fra Nord-Trøndelag om krisesenterarbeid, og en kommentar fra kvinneutvalget. I denne kommentaren blir det til fulle bevist at det sentrale kvinneutvalget trenger mer informasjon om krisesenterjobbing og organiseringa rundt det.

Siri (for kvinneutv.) er enig i at partiet må ta et standpunkt til den videre utviklinga av Krisesenterbevegelsen. Men da holder det på ingen måte å "prøve å samle noen folk fra ulike steder til en diskusjon om partiets linje." Vi veit at det er mange innafor partiet som jobber med krisesenter, ikke som ei allmenn oppfordring til folk som er interessert om å gi beskjed gjennom partiet lokalt. Så til de fire konkrete kommentarene i innlegget til Siri.

1. Dere har behov for å vite mer om hvilke behov som finnes for samordning av arbeidet. Det har vi og. Derfor mener vi det er viktig at **partiet** engasjerer seg i denne debatten. Imidlertid er en ting innlysende. ØKONOMIEN. Med det nye inntektssystemet står krisesenterbevegelsen i fare for å få enda dårligere bevilgninger fra kommunene enn det som gis i dag. Halvparten av det som trenges til drifta kommer fra staten. Dette er ei ordning som det nå skal bli slutt på. Vi trenger en samordna kamp for å beholde de statlige bevilgningene. Men om vi i partiet ikke engasjerer oss i diskusjonen om hvordan vi skal ha en eventuell landsorganisering, får vi ingen innflytelse over det endelige resultatet. Vi er nå i den stillingen

at partijenter i Nord-Trøndelag står sentralt i dette arbeidet. Er det et ansvar for disse kvinnene aleine og for oss i distriktstyret? Det er og usikkert hva som er forskjellen på en fast organisert ledelse og et kontaktutvalg.

2. Vi antyder ikke ei kraftig utviding av arbeidsfeltet. Plattformasetter helt klart sammenheng mellom vold mot kvinner og resten av kvinneundertrykkinga. Krisesenterbevegelsen skal angripe ethvert forhold i samfunnet som legitimerer, underbygger og opprettholder vold mot kvinner. Slik arbeidet drives nå, er det og langt videre enn bare å ta opp vold. F.eks. blir porno sett på som et viktig felt. Det er derfor ikke ei ny utviding som er på gang. Plattformas har vært den samme siden 1982.

3. Dere syns det er problematisk å lage en organisasjon på dette grunnlaget. Organisasjonen er her allerede. Spørsmålet er bare om arbeidet skal samordnes eller ikke, og om vi skal prege det og være med og lede det.

4. Dere er skeptiske til en ny landsomfattende organisasjon som kan bli en direkte konkurrent til Kvinnefronten. Er det virkelig den rette måten å se det på? Situasjonen er at krisesenterbevegelsen er en front med mange aktive kvinner. Det er kvinner som har tatt et første skritt til å kjempe mot kvinneundertrykkinga. Er det ikke viktig at vi er der for å dra disse kvinnene med oss videre? Ser dere ikke at for mange er dette et be-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

gynnende opprør, det første steget på en forståelse som kan føre mange til oss i partiet? Men skal det skje, må vi være der - ikke se på jobbinga og utviklinga av den som en konkurrent til Kvinnefronten. Her i Nord-Trøndelag mener vi heller at det er en tre-trinns rakett. Krisesenter - kvinnefront - AKP.

Helt til slutt. Krisesenterbevegelsen i Norge er ulik fra sted til sted. Her i Nord-Trøndelag er den

politisk sterk, det er mange aktive medlemmer (største fronten bortsett fra fagbevegelsen). Det skyldes at jentene i partiet i høy grad har prega arbeidet, har en massebasis der, og blir stolt på og sett på som ledende innafor dette arbeidet. Ser vi ikke de politiske mulighetene som ligger innafor dette arbeidet nå, vil vi kunne miste et stort omland for partiet og mulighetene for å være med å bygge opp en stor front av aktive kvinner.

DS-leder
Nord-Trøndelag

MER UTADRETTA!

Etter å ha pløyd gjennom TF for februar, sitter jeg igjen med noen tanker.

Dette angår rekruttering til partiet, og hvorfor folk melder seg ut.

Jeg tilhører en avdeling i Østfold, og savner mere engasjement i aktuelle temaer. I Klassekampen leser jeg om hva som til enhver tid er aktuelle saker. Hvorfor er ikke avdelinga her mere ute og viser hva de mener om f.eks. apartheid-systemet? I forbindelse med biskop Tutus besøk her ifjor kunne det vært satt igang en aksjon der partiet kunne scoret poeng. Internasjonal solidaritet er vel noe av partiets profil? Her i distriktet er det endel sjøfolk. Hvorfor ikke gjøre vanlige folk oppmerksom på hva som skjer med utflagging av norske skip? Og - enda verre - den forskjellsbehandling det er, og blir, med en lønn for "hvite" og en annen for sjøfolk fra U-landa? Rasisme tilsjøs. Hvor

Jeg mener at partiet (eller avdelinga) er for lite utadretta. Det er der jeg mener vi kan få nye folk til partiet (i solidaritetsarbeidet). Hvis vi vil ha tak i folk, må vi gå dit folk befinner seg, blande oss med andre. Vi må ut og aksjonere for noe som er partipolitisk nøytralt. Det minste vi kan gjøre er et avisinnlegg for å vise hva AKP står for!

Min erfaring fra politisk arbeide er at det er farlig å bli for innadventt. Vi er for mye en slutta krets - det er for hemmelig!

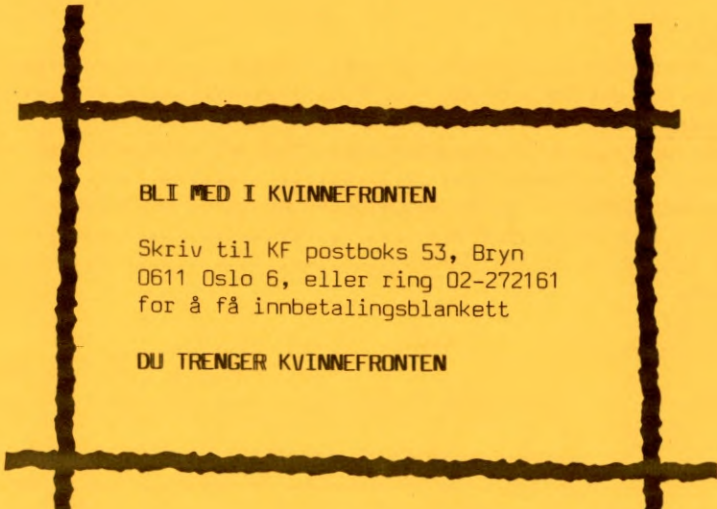
Som innfallsport til et politisk parti eller lag, må det være noe som er nøytralt. Man bør kunne være med på en aksjon for sultne barn sammen med alle salgs folk. Slik aktivitet kan også brukes for å holde medlemmene i ånde i partiavdelinga. Gi dem oppgaver som de

kan mestre og som det er viktig å være med på. Noe som viser resultater - helst umiddelbart. De vanlige diskusjonene på møtene - som naturligvis er viktige - kan bli for lite å leve på.

Da jeg ble med i avdelinga, hadde jeg store forventninger om politisk aktivitet. Det kan godt hende at jeg sjøl burde gjort mye mere, naturligvis. Hvis en har følelsen av at en står i stampe, er det lett å bli motløs, derfor tror jeg at all aktivitet er av det gode, både for rekruttering, og for å beholde de medlemmene vi har. Vi har ikke råd til å miste noen.

Som et apropos: Det solidaritetsarbeidet e.l. jeg foreslår gir ikke alltid resultater så snart, men jeg mener det er viktig at partimedlemmet som er med i dette sjøl får en god følelse av å være til nytte, og at en har gjort en innsats!

Trine

BLI MED I KVINNEFRONTEN

Skriv til KF postboks 53, Bryn
0611 Oslo 6, eller ring 02-272161
for å få innbetalingsblankett

DU TRENGER KVINNEFRONTEN

SISTE TF VAR SÅ BRA

INNHOOLD:

Leder:

Stor styrkeprøve.....	s. 2
Kampen for 6-timers-dagen - av K.E.	s. 3

RV-kommentar:

Større vekt på det parlamentariske arbeidet - to art.	s. 4
Planene for medlemsskolen	s. 9
Studiearbeidet: En gjeng entusiaster er ikke nok.....	s.10
Melding fra studieutvalget	s.13
Dikt (dikt?) - av Jens Petrus.....	s.13

Debatt:

Tema KK:

Klassekampen - til inn- eller utvortes bruk? - av G.I og L.M.H.....	s.14
Kritikk av KK - fra 3 fra Trønsø.....	s.17

Kvinnedebatt:

Hvorfor skal faglig arbeid gå først? - av Hilde.....	s.19
Om krisesentearbeid - av DS-leder N-Trøndelag.....	s.21
Mer utadretta - av Trine.....	s.22
Annonse: Bli med i Kvinnefronten.....	s.23